

Càntut

Cançons de tradició oral

Arri Moreu

Joan Arnau i Serra, Les Planes d'Hostoles

Ri - ba en a - vall van dot-ze o - ve - lles i dos pa - re - lles de bous_____ mu-

8

gint i dos pa - re-lles de bous mu-gint i dos pa - re-lles de bous mu-gint. Tor - nen el cap

15

en - vers sa ter - ra, que de la ser - ra és el bell_____ cim. Que de la ser-ra és_____ el bell

22

cim, que de la ser-ra és_____ el bell cim. La-ra-la, la - ra-la-ra-la la - la, que de la ser - ra és el bell

28

cim. Ar - ri Mo-reu, pren_____ llest ta vi - a, mi-ra qu'el di - a cor-re a gran pas;

(Arri, Moreu!)

33

ar - ri Mo-reu, pren llest ta vi - a, mi-ra qu'el di - a cor-re a gran pas. I puix dis-

38

pos-tos per la fes-ta, ja no te res-ta més qu(e) a-van - çar. I puix dis- pos-tos_____per la fes-ta, ja no te

44

res - ta més qu(e) a-van - çar. "Dei-xa el ra - mat a - la ver - ne - da, de la rou - re-da l'her-ba n'es

49

qui; qu'en re-tor - nar se - rà més dol - ça quan de la mol-sa n'i-rà sor - tint." Diu lo bo

55

ver al bou qu'a - van-ça ple d'e-nyo-ran-ça per son men - jar i el pas - tor a ses o - ve-lles sem-blant que

61

re-lles diu ca - mi - nant, diu ca - mi - nant, diu ca - mi - nant___ diu ca - mi - nant la - là, la -

68

là, la. És tan gran, tant el con - tent,___ que fins la mar a-vui l'on-xa,___

73

dol-ça-ment ses o-nes gron-xa,___ dol-ça-ment, dol-ça-ment, dol-ça-ment. I puix el fu - llat-ge a-gi-tant___

78

___ dels ar-bres amb me-lo - di___ a, van can-tant dol - ça fo - lli___ a va can-tant, va can

83

tant, va can-tant, va can - tant, va can-tant, va can - tant, va can-tant. És el di - a més her

88

mós, sí, més her - mós, qu(e) ha llu - ït per l'Em-por - dà, per l'Em-por - dà; glò-ria al pa gès la-bo - riós___

95

___ i a l'Ins - ti-tut Ca-ta - là. L'o-cell fes - tiu que té son niu en el llau - rer, en ei - xa

103

fes- ta ell ma-ni - fes-ta tot son pla - er. Son re-go - sig cau en bell mig de la rou - re-da;

110

vo-la lleu-ger al pe-dre-guer, vo-la lleu-ger al pe-dre-guer, al pe-dre-guer. I can-tant que-da u

116

na pas-to-ra que m'e-na-mo-ra, que m'e-na-mo-ra amb son can-tar, de la ta - la-ia. La, lal-la-

122

là, la-rà, la - là! d'u-na ta - la-ia. Que m'e-na - mo - ra amb son can-tar, d'u - na ta - la - ia.

131

la, la-ra, la-la, la-ral--lar. És el di-a més her-mós, sí més her mós, qu'ha llu - ït per l'Em-por

139

dà, per l'Em - por - dà; glò - ria al pa - gès la - bo - riós.

143

— ia l'Ins - ti - tut Ca - ta - là.